

אלו הן הגולין פרק שני מכות

עין משפט
נור מצוה

מסורת הש"ס

תגיות הב"ח

הנحوות הנר"א

לעז רשות

וַיַּעֲשֵׂה יְהוָה כַּאֲמִלָּת־
שׁוֹלֵא.

ונמצא האב מכחו של אן המכבה אביו איינו גובל. עזען מותני לרובגן ופשותה הרכיבי קתני מכחה נפש פרט כבודו עזעט שלא הרונו כל התהרג ישראאל גירלה. והברגנו ואם רבבון זכאות

לדרות טכני יוס. אלה נനם למתקד ענות כרט: להנאות מהופר ליפויויס. מהונן טומחוות הדרישות קדרין וטבל הקהיליג' צמאז וול' היכיל כפלתו וכונק למתקד מיח. והדרע טומחוותן כן סעניות קדרין הוב וגונגה היולדת ותמיוער: מעד קדרמיג. עד טומחוותנו נו. עד פ' קדרין מילוי לדרכן גו:

טמא וזה מ"מ ההוא מביע ליה ^הלכדרתנית טפמא זהה ^אלרכות טבול يوم טומאותו בו רלבות מחוסר כיפורים ^{א'}ל אנא מועד טומאהו (^{טומאהו}) קא אמינה איכא דמתני לה אהא י' בהריש ובקער תשבות ^{ר' ר' ע} אומר אינו שבייעת השמי הירש של שביעית וקער של שביעית שהרי כבר נאמר ^{ש' ר' ע} לא תורע וכרמק לא תומור אלא אפילו הירש של שביעית שביעית שנכנס לשבעית רבי ישמעאל אומר שיצא למצויא שביעית רבי ישמעאל אמר מה הירש רשות אף קער רשות יצא עומר דמצויה וא"פ ^{א'}ל הדוח מרובנן לרבא ממאי דחרישה דרשות דלמא חרישת עומר דמצויה וא"פ ^{א'} ביןadam מציא חרוש אינו חורש לאו י'א האב מצואה איתיכיה רבינא לרבא יצא האב והמבה את בנו והרב הרודה את תלמידיו ושוליח ב"ד ומאי למא בין ראיילו גמרא חוץ ^{מגרא} לאלו מזויה השטא נמי לאו מצואה הותם ע"ג כ"ז ר' יוסר ביך ויניחיך ^{הדר} אמר רבא לאו וממי דחרישה מה חרישת מציא חרוש אינו קוצר או ס"ד מצואה מציא קוצר א: מהתנ"י הראב גולה על ידי הבן והבן דידי ישראל ונישאל גולין על ידה חוץ ^{מגרא} אלא על ידי נר תושוב: גמ' הראב גולה ע"ג זגמ"ר מצואה את בנו דגמ"ר והאמורת ע"ג זגמ"ר מצואה גנני חיוואר היא לדמירה דגמ"ר אומנותא כ"כ: ורמיהו ^{מכה} נפש פרט למכה אבוי ש והוא רבנן ^{ל"ד} אמר חנק חמור מסמיך חנק לא ניתנה לכפרה לרבען דאמרו סייף שננת סייף הוא ושננת סייף ניתנה לכפרה אבוי בשונג ס"ד אמינו כיון דבמ"ר בר קטלא ^ג גולין על ידי ישראל וכו': הכל גולין על ידי ר' וכותי תניא להא ר' עבד וכותי גולה ולוקה ע"י כותי ועבד בשלמא עבד וכותי גולה לטליה ולוקה דלטיה אלא ישראל גולה ולוקה ר' אלא אמר רב אחא בר יעקב בגין שענמך העד בו והווע בעבד בר עדות הווא אלא אא הכא במאי עסקין ^{בנין} שהכחוו הכהנא שאן

לא מזוועו, והשאלה מ' לא מזווע והרא לא
הגמור נמי מצוה קא עביד דרכיה יס"ר בך ונינוח הדר אמר רaba לאו
AMILTA HAYA ADMORI⁽⁶⁾ קזירה רומייא בראשיה מה חרישה מצא ברוש אינוי
חרוש אף קזירה נמי⁽⁷⁾ (מצא קזר אוינו קזר) וא"ס"ד מצוה מצא קזר
אוינו קזר מצוה לקזר ולרביא: מהנהני⁽⁸⁾ רהאב גולה על ידי הבן ובכון
גולה ע"י האב יהכל גולין על ידי ישראל וישראל גולין על
חוושב יונר תושב ואינו גולה אלא על ידי נר תושב: גמ' האב גולה ע"י
הבן והאמורת ביא האב המכבה את בנו ונגמר והאמורת אע"ג יגמיר מצוה
קעכיד בשוליא דנעריו שוליא דנעריו חוויא דלטורי הדגמור אומנותא
אחרית: והבן גולה ע"י האב וכו': ורומניה⁽⁹⁾ מכבה נש פרט למכה אבוי
אמר רב בהנא לא קשיא הא ר"ש והוא רבנן⁽¹⁰⁾ לר"ש אמר חנק חמור מסיף
שנתגט סיף ניתנה לכפרה שנגת חנק לא נתנה לכפרה לרבען דמאי סיף
חמור מהנק הרוג אבוי [בשוגן] שנגת סיף הוא וננתגט סיף ניתנה לכפרה
רבא אמר פרט לעשרה חכורה באבוי בשוגן ס"ד אמריא כוין דכמוציא בר קטלא
הוא בשוגן נמי ליגלי קמ"ל: הכל גולין על ידי ישראל וכו': הכל גולין על ידי
ישראל לאיתו מי לאיתו עבד וכותי תניא להא רת"ר עבד וכותי גולה
ולוקה ע"י ישראל וישראל גולה ולוקה ע"י כותי עבד ושולם עבד וכותי גולה
גוליה ע"י ישראל ולוקה גולה דקטלה ולוקה דלטיה אלא ישראל גולה ולוקה
ע"י כותי בשולם גולה עבד דקטלה אלא לוקה אמראי דלטיה⁽¹¹⁾ גושיא בענעם
לא והזום דכוותיה גבי עבד שהיעד בו והזום עבד בר יעקב כגון שהיעד
אמור רב אחא בריה דרב איקא הכא במאי עסקין⁽¹²⁾ בגין שהכחחו הכא
שאן

ישראל גולדה אל ידיהו ל'

